

פרשת וישב

"וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אֵתוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְּלִיחַ בְּיָדוֹ" (לט, ג)

אמרו חז"ל במדרש תנחומא על הפס' הזה: פוטיפר רשע היה, כיצד היה רואה שהקב"ה עמו? ומהו כי ה' איתו?

אלא שלא היה שמו של הקב"ה זז מפיו של יוסף. היה נכנס לשמשו, והיה מלחש ואומר ריבון העולמים אתה הוא בטחוני, אתה הוא פטרוני, תתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ובעיני פוטיפר אדוני.

ופוטיפר אומר לו, מה אתה מלחש שמא כשפים אתה עושה לי והוא משיבו, לא אלא אני מתפלל שאמצא חן בעיניך, לפיכך כתוב וירא אדוניו כי ה' איתו.

כתב בספר אמונים (מאמר השגחה פרטית פכ"ג) כיון שכך היתה הנהגתו של יוסף נתקיים בו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו. כיון שביקש לה' כל דבר היה ה' מצליח לו בכל מעשה ומעשה שהיה עושה. כן הוא בכל אדם, באשר הוא כשיהיה שם שמים שגור על פיו כל פעולה אשר יעשה יצליח. כי המתדבקים תמיד באמונת השגחת הבורא, מושגחים הם ביותר בהשגחה פרטית.

כי הקב"ה משלם מידה כנגד מידה כמו שהוא משגיח על מעשי ה' כך משגיחים עליו. כן אם האדם מרגיל עצמו בזה שבכל פעולה ומעשה שעושה מיחל לבורא, נעשים על ידו נסים ונפלאות הרבה.